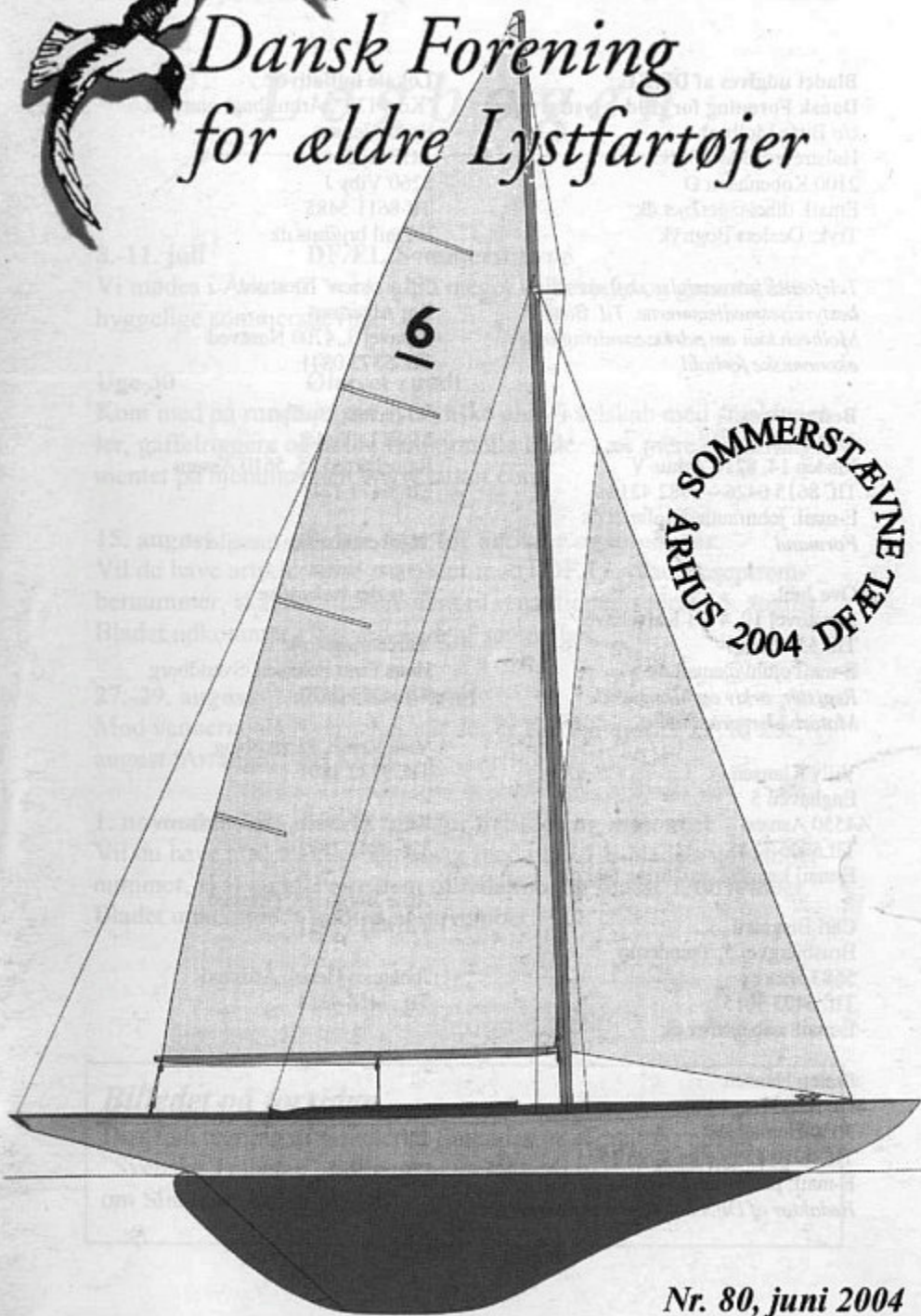

Dansk Forening for ældre Lystfartøjer

Nr. 80, juni 2004

Med mågestanderen i sallingen...

Af Karin Poulsen og Claes Eriksson, Aramis VD 1

DET HELE STARTEDE for mange år siden. Bortset fra lidt smukkejollesejlad fra Hornbæk som dreng, var det ikke rigtig blevet til noget med sejleriet. Det blev der rettet op på, da min gode ven og kollega i RadioUnderholdningsOrkestret Jørgen Franck var blevet skilt, og havde købt sig en spidsgatter. Den lå i Ålborg, en Berg 45 kvm, og hed "Ursa". Båden blev sejlet til København, og jeg blev hyret som gast. Og dermed var jeg solgt til ældre træ-damer! Jeg kan vist roligt sige, at jeg kender hver krog og hvert bord i "Ursa", og jeg har da også stroget nogle lag maling på det herlige skib gennem årene. Som bekendt består hyren på en ældre træbåd i lange dejlige sejlture, og det blev da også til adskillige togter med "Ursa".

MEN I 1986 HAVDE skipper Jørgen fundet sig en kæreste, og sejlede med hende af sted til Oslofjorden i sin flotte, af mig, nymalede spidsgatter. Der stod jeg tilbage på kajen, ene og forladt, agterudsejlet, degraderet til bolværksmatros og godt sur og tvær! Det skal dog siges, at vores venskab holder endnu, og at Jørgen stadig er sammen med Janne, som hun hedder, og de har fået to herlige unger! "Ursa" blev senere solgt til Thorbjørn og har det mægtig fint ude i Svanemøllen.

I 1986 VAR JEG OGSÅ næsten nyskilt, havde solgt et hus i Hellerup og havde penge på lommen og sejle skulle jeg jo! Ideen var at tage til det græske øhav som båd-bums, men en kvindelig bekendt ruskede mig vågen. "Køb dog din egen båd, så er du uafhængig af forstyrrede og forelskede skippere, og så kan

du jo tage mig med!" Som sagt, så gjort og jeg fandt i Snekkersten en lille køn 22 kvm. Berg-spidsgatter. Bygget i 1933, i pæn stand, den blev synet og checket og jeg købte "Laura".

DET SKULLE VISE SIG at blive én af mit livs klogeste disposi-

tioner !! Temmelig hurtigt fik jeg en plads ude i Kastrup Lystbådehavn blandt hyggelige folk, jeg meldte mig ind i DFÆL, og min karriere som træbådsskipper og nørdsord var indledt. Senere blev jeg indmeldt i den legendariske Sundby Sejl-forening og har så ligget her i snart mange år. Grunden til det blev Sundby

var der flere årsager til. Havnen lå tæt på min bopæl på Bryggen; Ursa havde ligget her og, sidst men ikke mindst, så lå der en række meget smukke træskibe i god og original stand. De allerede dengang noget ældre ejere havde arbejdet som håndværkere dels på Holmen, altså Orlogsværftet, og dels på Burmeister og Wains skibsværft. Det var virkelige fagfolk, der havde

...en Harpunlogvindens
erindringer

Med mågestanderen i sallingen...

Af Karin Poulsen og Claes Eriksson, Aramis VD 1

DET HELE STARTEDE for mange år siden. Bortset fra lidt smukkekejllesejlads fra Hornbæk som dreng, var det ikke rigtig blevet til noget med sejleriet. Det blev der rettet op på, da min gode ven og kollega i RadioUnderholdningsOrkestret Jørgen Franck var blevet skilt, og havde købt sig en spidsgatter. Den lå i Ålborg, en Berg 45 kvm, og hed "Ursa". Båden blev sejlet til København, og jeg blev hyret som gast. Og dermed var jeg solgt til ældre træ-damer! Jeg kan vist roligt sige, at jeg kender hver krog og hvert bord i "Ursa", og jeg har da også stroget nogle lag maling på det herlige skib gennem årene. Som bekendt består hyren på en ældre træbåd i lange dejlige sejlture, og det blev da også til adskillige togter med "Ursa".

MEN I 1986 HAVDE skipper Jørgen fundet sig en kæreste, og sejlede med hende af sted til Oslofjorden i sin flotte, af mig, nymalede spidsgatter. Der stod jeg tilbage på kajen, ene og forladt, agterudsejlet, degraderet til bolværksmatros og godt sur og tvær! Det skal dog siges, at vores venskab holder endnu, og at Jørgen stadig er sammen med Janne, som hun hedder, og de har fået to herlige unger! "Ursa" blev senere solgt til Thorbjørn og har det mægtig fint ude i Svanemøllen.

I 1986 VAR JEG OGSÅ næsten nyskilt, havde solgt et hus i Hellerup og havde penge på lommen og sejle skulle jeg jo! Ideen var at tage til det græske øhav som båd-bums, men en kvindelig bekendt ruskede mig vågen. "Køb dog din egen båd, så er du uafhængig af forstyrrede og forelskede skippere, og så kan

du jo tage mig med!" Som sagt, så gjort og jeg fandt i Snekkersten en lille køn 22 kvm. Berg-spidsgatter. Bygget i 1933, i pæn stand, den blev synet og checket og jeg købte "Laura".

DET SKULLE VISE SIG at blive én af mit livs klogeste disposi-

tioner !! Temmelig hurtigt fik jeg en plads ude i Kastrup Lystbådehavn blandt hyggelige folk, jeg meldte mig ind i DFÆL, og min karriere som træbådsskipper og nørdsord var indledt. Senere blev jeg indmeldt i den legendariske Sundby Sejl-forening og har så ligget her i snart mange år. Grunden til det blev Sundby

var der flere årsager til. Havnen lå tæt på min bopæl på Bryggen; Ursa havde ligget her og, sidst men ikke mindst, så lå der en række meget smukke træskibe i god og original stand. De allerede dengang noget ældre ejere havde arbejdet som håndværkere dels på Holmen, altså Orlogsværftet, og dels på Burmeister og Wains skibsværft. Det var virkelige fagfolk, der havde

...en Harpunlogvinders
erindringer

bygget deres både selv efter tegninger af de store konstruktører, og kunne man få de gamle drenge til at fortælle, så gjaldt det om at høre efter.

DA JEG SELV senere skulle renovere "Laura", kunne jeg trække på en kvalificeret rådgivning, som jeg ikke ville have fået noget andet sted. "Arbejdsseddel, huskeliste, blyant. Har du forstået det?...lav en model først.... og så glem ikke at spørge.! Du er vist ikke helt færdig med det pæne skiv..hva?". Hvis Berg havde set det der....det skal laves om!!" Omgangstonen kunne ofte være noget barsk, men også hjertelig, og så skulle man være i stand til at nedsvælge et vist antal bajere om dagen.

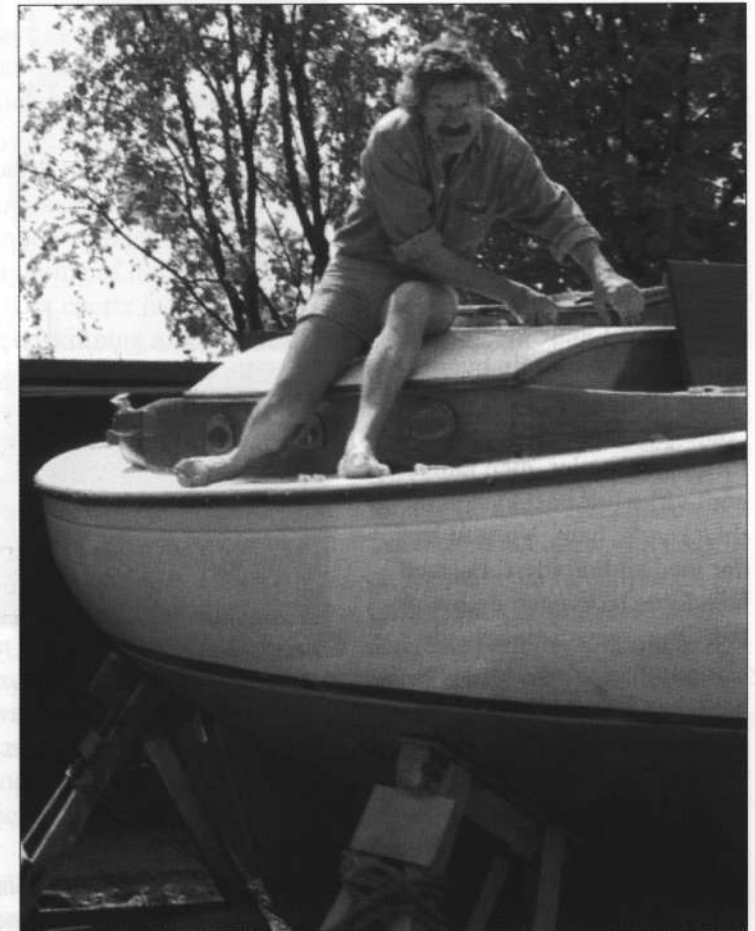
ET EKSEMPEL: JEG SKULLE bruge nogle længder egetræ til de øverste fribord og en bekendt havde lovet at tage sig af den sag. Han havde skaffet træet inde i byen og ville dukke op i Sundby ved fyraftenstid. Det gjorde han også !!! Han kom på cykel med 4 egetræsbord og 10 fyrretræsbord i fuld længde. Det synes han at jeg havde brug for. Nogle bord var bundet på cyklen, ragende forud og

bagud, og resten havde han på skulderen.

En del af turen måtte gennemføres uden hænder på styret, hvor det gik lige ud. Han havde så været nødt til at tage nogle gevaldige herresving og af hensyn til sine medtrafikanter havde han måtte holde ind et par steder for at berolige sine nerver. Han var således ikke helt ædru, da han nogle timer senere nåede frem til Sundby Sejlforening.

HAN HAVDE DOG åndsnaerværelse nok til at holde sig lodret på cyklen. "Claes... nå... gamle dreng... er du glad for at se mig??... men...for faen... tag min mappe inden jeg falder....der er 2 portere.... dem skal vi have nu!!" Man var ofte nødt til at have en stærk karakter og kunne sige nej tak, for ellers blev der ikke lavet noget den dag.

Egetræsbordene skulle jo dampes, og det viste sig, at der ikke var en brugbar svedekasse i foreningen. Nød lærer jo nogen kvinde at spinde, så jeg fik bikset et apparat sammen af et gammelt nedløbsrør, nogle gamle klude i hver ende og en tapet-afrenser på flaskegas. Storm-P. ville have glædet sig,

Claes arbejder på Laura...

men det virkede efter hensigten.

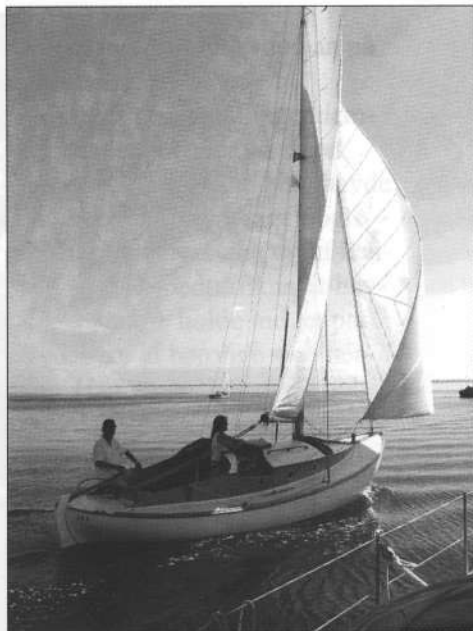
EN FORMIDDAG I APRIL blev en bekendt, en pensioneret bådsmand, sat til at passe "kogeriet", mens jeg lige kunne

nå på Radiohuset til en kort prøve. Jeg kom tilbage nogle timer senere... (1 time. pr. tomme eg...)... træet havde det fint, det var blevet blødt og bøjeligt. Bådsmanden var også blevet bøjelig, han var nemlig faldet i

søvn omme bag "Laura" efter at have tømt mit øl-lager under dørken. Det var ham vel undt, men så hårdt var arbejdet vel ikke..!!

"Laura" fik sine nye bord klædt op og hun blev så fin. Så fik jeg en dag besøg af nu afdøde Einar Olsen ovre på pladsen lige inden "Laura" skulle i vandet. Olsen havde selv bygget en meget smuk nordisk krydser "Skjoldungen" i 1953, var en formidabel sejler, men kunne godt virke lidt bøs, hvis man ikke kendte ham. Nu stod han der med sit bulbiderfjæs, med hænderne på ryggen og betragtede mit overståede arbejde. "Hmmm... jooe... jaaaee... n å. du har gjort sådan... og du har valgt at lave en skarvning der... hmmm..." Der gik lidt tid, inden han fortsatte: "det er sgu meget pænt arbejde... når man tænker på, at du kun er musiker!"

Den bemærkning taler man endnu om i foreningen...! Jo, sådan kunne tonen være ligefrem, men vi blev aldrig uvenner i Sundby Sejlforening. Men forestil Jer at det havde været omvendt; at han havde spillet fløjte og jeg havde rost ham. "Godt spillet, selvom du kun er tomrer!" Jeg havde vist fået et

Aramis i en stille aftenbrise...

par flade lige på stedet!

SENERE SKULLE DER NYT stævntre i skuden. Det kom så til omfatte helt ny stævn med nyt mastespor, nye bundstokke og en omgang nye skruer. Så kom der nyt ruftag i oregon med nyt lærred og til sidst nyt cockpit i Sapele-mahogni. Alt arbejde blev igen fulgt med stor interesse blandet med kritik og gode råd fra de gamle drenge. Der manglede heller ikke ros, og ros fra de herrer var som at

modtage et ridderslag. Den lille "Laura" så efterhånden helt nydelig ud, her på sine gamle dage!

HELDIGVIS VAR DET IKKE de helt store reparationer, jeg skulle have gang i, men jeg fik dog lært en antydning af det gamle håndværk. Det eneste jeg har til gode, det er udskiftning af kølbolte og det skal nok komme før eller senere. Jeg har da liggende et sæt nye bolte, hvis nu...!!

Det var jo ikke reparationer alt sammen og hele tiden. Det blev sandelig også sejlet, og det over det meste af Danmark. "Laura" var en båd man tog på som en frakke. Der var plads til to, hvis man var kærester og tre, hvis det var gaster. Hun sejlede rigtig godt og bjergede sig altid hjem i god behold.

BLANDT MANGE SEJLADSER husker jeg en skipper-ensom tur til Skagen fra Anholt i et hug i lidt frisk sydvestlig vind. Agten for tværs, som jo er guf for en spids-gatter. Alle kludene oppe og så ellers bare styr mod nordvest med 5 og en halv mil. Jeg anløb Skagen dødræ, men ved godt mod. Og så ville motoren ikke starte. Viren havde ikke været i brug i flere uger, så det var nok

årsagen.. Jeg må have set lidt rådvild ud, da en Skagenfisker prajede mig fra sin kutter. "Kan du styre dine sejl...?" Joda... det mente jeg. "Læg dig i røven på mig... så går vi ind for fuld hammer... og duperer borgerskabet...!!" Han banede vejen og jeg krydsede ind det bedste "Laura" kunne... ind med stramme sejl... rundt og kludene ned... vupti... så lå jeg og vuggede uden på vores fiskerven i et roligt bassin; fri for alle de andre lystsejlere. Trætheden må have meldt sig, og jeg må være faldet i søvn, for lige med et så lå der på dækket to kilo hummerhaler og en pose med seks grønne Tuborg. "Så... sømand... halerne skal lige koge i 15 minutter... og bjerne skal du bare hælde lige ned...!!" Det var fiskeskipperen, der havde forbarmet sig over mig og ville sørge for min aftenskaftning. Jeg gik tidligt til køjs mæt og træt...!! Hyggelige folk... de Skawboer.

PÅ TRODS AF DE MANGE dejlige ture i S22 D3 "Laura" så kunne det dog ikke skjule skipperens alder og udtalte ønske om mere magelighed. Hvert år til september skulle jeg til udretning hos fysioterapeuten, så

ønsket om en større træbåd kunne ikke længere negligeres og der blev da også set på et par længere både. Jeg så bl.a. på en ældre 6-meter i Kaløvig, men den havde kendt bedre dage og ville have givet mig dårlige nerver. Jeg har senere hørt at den er gået til, desværre. Der blev også set på et par større spidsgattere, men ingen fandt nåde for mit kritiske blik! Min hang var til de lidt slanke spidsgattere; Robert Jensen eller en Hansen-Springer. Men i 1997 havde jeg mødt Karin, som uden sejlerfaring lagde sin skæbne i mine hænder. Hun mødte op til træffet i Fåborg udrustet som til Polar-expedition og penge på lommen til hjemturen, hvis kemien ikke passede. Der blev ikke brug for polar udstyret og Karin sejlede hele vejen med hjem til Sundby...og kom til at holde af lystsejls og ældre træbåde...og mig!

I PÅSKEN 1999 SAD VI i restauranten i SSF og spiste aftensmad efter en dags båd-arbejde. Vores gamle ven, Arthur Schaldemose (Swift), prajede mig: "Kom lige herover ...og tag 2 bajere.med.!" Han kunne fortælle, at Bernhard på Fejø ville

sælge sin Springer "Aramis" og at den ikke var annonceret endnu. Mit hjerte slog lige en extra tur og håret røg lige i vejret. Hørte jeg rigtigt? "Det er sgu lige noget for Jer", var Schaldemoses ord, og det havde han jo ret i. Vi arrangerede en udflugt til Fejø med Arthur og efter at have smagt Hennys sild og set på Springeren, så var den sag klar. Der var ingen tvivl overhovedet og vi blev de nye ejere af "Aramis". Faktisk blev vi kun de tredje ejere af båden, og siden bygherren Sven Olsen og fru Thekla kom til Sundby Sejlforening i 1949, så har den ligget her. Bortset fra opholdet på Fejø da Bernhard Jeppesen gik på pension.

DER VAR DA HELLER IKKE et øje tørt i foreningen, da vi anløb havnen i pinsen 1999. Nu kom "Aramis" hjem igen...!! Og i samme åndedrag havde 2 unge par fra Dragør set sig varme på lille "Laura". 14 dage senere stod hun ud af havnen på vej til Dragør, hvor hun havde ligget som lodsens lystbåd for 40 år siden. Sådan gik tingene op i en højere enhed. Bortset fra nostalgien så er det også et unikt skib; sådan en

Aramis renoveret!

den rigtige lærredsdug og så udstyre sig med tålmodighed. Dugen på dækket eller på ruftaget vil i starten bule lidt for meget i solskin eller i regnvejr, og for en uerfaren sart sjæl er det ikke et smukt syn. Men det retter sig ud med

tiden; det sørger naturen for og så er der ingen der kan se nogle problemer der. Vi ligger inde med gode råd og materialevalg og hvor det kan skaffes, så I er velkomne til spørge. Man kunne jo også skrive en artikel om montering af nyt lærred på dæk og ruftag!

Springer. Den gamle perfektionist M.S.J. Hansen ville godt lave en moderne spidsgatter, men lidt længere og lidt slankere end klassebådene. Hansen ville også gerne have lidt mere fart i skuden, men vi har stadig lidt svært ved at følge med Utzon.bådene.

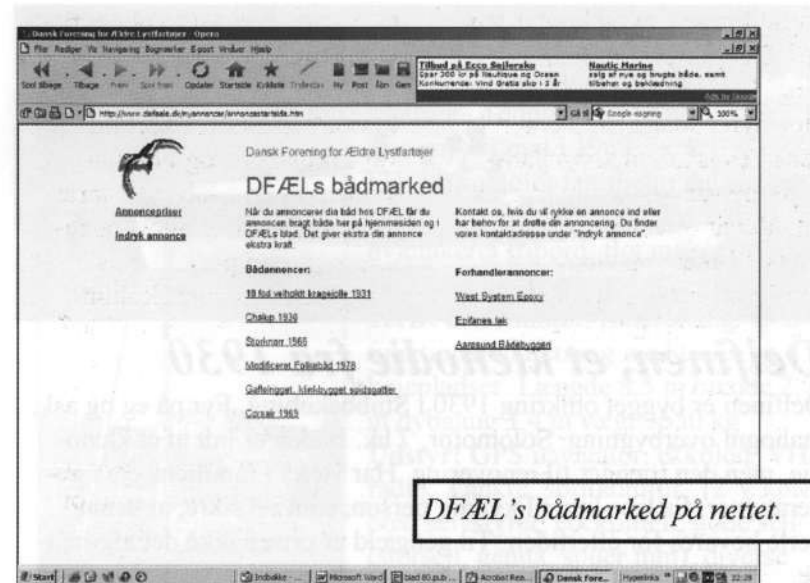
MASKE LIGGER DET hos skipperen, men vi har en Ton ekstra at flytte rundt med. Til gengæld er der ingen tvivl om, at Hansen tegnede de mest harmoniske både med de mest perfekte spring. Vi fik en meget velholdt og velbygget båd, men var dog nødt til at udskifte al gammel lærredsdug; den havde også ligget på båden siden byggeåret 1949. Det er et større arbejde, men det lader sig gøre hvis man er to til det. Det vigtigste er dog at skaffe

"ARAMIS" HAR JO I tidens løb indkasseret et par vurderingspræmier. I 1996 på Fejø hvor den da var i Bernhards varetægt. Den næste fik vi tildelt i Nyborg i 2000, vores første træf som de nye ejere. Sommertræffet 2003 så vi frem til med stor spænding, mest på grund af de store forhold: Classic Week og det store antal både. En masse hyggelige mennesker og måske nye bekendtskaber. Måske kunne der blive en rigtig spidsgatter-klasse til

kapsejladsen; rigtig konkurrence? Det gik over al forventning. Unge Jesper fra "Teisten" blev hyret som gast, og med hans kendskab til kapsejladreglerne var han et rigtigt godt hit. Vi var dog nær blevet vædret af 12-meteren "Ostwind". Der blev protesteret, men den blev senere afvist på grund af manglende protestflag. I husker nok, at det blæste 8-10 sekundmeter den onsdag...! Jeg har dog hørt, at skipperen senere fik en skideballe af løbschefen fra Svendborg Sund Sejlklub, og det var jo også meningen med at protestere. Godt arrangement, alt fungerede som det skulle og en rigtig fed kapsejlad på Lunkebugten. "Aramis" fik sig en fjerde plads i løbet. Derfor mente vi heller ikke, at der var præmie til os. Men vi skulle snart blive belært om de faktiske forhold!! Claes lå onsdag sidst på dagen om læ og småslumrede; Karin var i bad og alt var idyl i det pragtfulde sommervejr. Så som lyn fra en klar himmel brød det løs. Råben og skrigen og bægerklang...!! Vi havde glemt alt om vurderingspræmier på Valdemars Slot, for det stod ikke rigtig tydeligt nogen steder. Vi troede det forgik om fredagen,

til festen, som det jo plejer til vores træf.

I LØBET AF MEGET kort tid var Formanden og Formandinden og Ove Juhl og Marie og ca. 50 andre glade mennesker om bord på "Aramis" Årsag: Den gyldne Harpunlog var i Jubilæumsåret 2003 tildelt Springerens "Aramis" fra Sundby Sejlforening!!! Vi blev noget paf..fruen og jeg..men også meget glade og stolte. Vi gør hvad vi kan for at holde båden i original stand, og vi synes at vi i DFÆL har en kær pligt at værne om det gode danske håndværk. Derfor var det en stor ære og et skulderklap at modtage Harpunloggen i jubilæums-året. Da vi efterhånden kom til køjs, var hverken vi eller de nærmeste besætninger helt ædru...for at sige det mildt. Nu har vi fået sovet ud og taget os sammen til at skrive lidt om at være træskibsejer og om at være medlem af DFÆL. Og så ses vi i Århus til sommer, hvor vi møder op med godt humør og Harpunloggen til den næste smukke og værdige modtager. På gensyn i vores hyggelige forening !!

Dansk Forening for Ældre Lystfartøjer

DFÆL's bådmarked

Når du annoncerer din båd hos DFÆL får du annoncer bragt både her på hjemmesiden og i DFÆL's blad. Det giver ekstra din annonce ekstra kraft!

Kontakt os, hvis du vil rykke en annonce end eller har behov for at stille din annonce. Du finder vores kontaktside på "Indryk Annonce".

Bådeannoncer:	Forhandlerannoncer:
18 fot vejholt krapsskibe 1931	West System Epoxy
Chokep 1939	Erfarere led
Stedsmær 1965	Aarsund Rådebojler
Medicinet Følgebåd 1978	
Geflebojler, hvidebojler, søstøtter	
Cosalt 1983	

DFÆL's bådmarked på nettet.

Nu kommer DFÆL-annoncer i bladet og på nettet

Nu kan du finde båd-annoncer på DFÆL's hjemmeside. Det er de samme annoncer, som du ser i bladet, men der er ofte meget bedre billeder på hjemmesiden. Samtidig når DFÆL's annoncer ud til et langt større publikum. Det ny initiativ er prøvekørt her i foråret, og fra og med dette nummer af bladet får alle annoncer automatisk dobbelt placering. Det koster ikke noget ekstra. Annoncen på nettet rykker vi ind, så snart du har be-

stilt din annonce. Du behøver altså ikke at vente på, at bladet skal udkomme. Men bliver båden solgt, før bladet udkommer, skal du naturligvis stadigvæk betale den fulde annoncepris. Og priserne er: Helside 600,- Halvside 400,- Tredjedel side 300,- Kvartside 200,- Sjettedel side 100,- Klik ind på www.defaele.dk og læs mere om dine muligheder for at annoncere.